

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 5560

гр. София, 03.05.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 20-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕМАНУЕЛА Й. КУРТЕВА

като разгледа докладваното от ЕМАНУЕЛА Й. КУРТЕВА Административно наказателно дело № 20221110212806 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

НАХД №12806/2022 г., по описа на СРС-НО-20 състав, е образувано по жалба от М. А. Б. ЕГН *****, чрез упълномощения адв.Н. И., против наказателно постановление №BG03032022/4000/P8-176/31.08.2022 г., издадено от директор на Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“ гр.София, срещу М. А. Б. ЕГН *****, за извършено на 24.02.2022 г. административно нарушение на чл.179,ал.3а от ЗДвП, за което му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 800 лева.

По делото са налични доказателства, че адв.Н. И. е пълномощник на жалбоподателя М. А. Б. по това дело, като преди проведеното единствено открито съдебно заседание тя е преупълномощила адв.С. К. да представлява М. А. Б.. Адв. К. в пледоарията си е направил искане за присъждане на направените по делото разноси, като за претендирания размер от 400 лева са представени доказателства за изплащането им изцяло.

С решение на СРС-НО-20 състав №471/29.01.2023 г., е отменено обжалваното наказателно постановление, М. А. Б. е предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид,

представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на настоящия съдебен акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Съдът се е произнесъл и по направеното от страните искане за присъждане на разноски, като е осъдил Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на М. А. Б. сумата от 300,00 лева - като сторени от него по делото разноски за платено адвокатско възнаграждение, който размер е счел за справедлив и съответен на оказаната правна помощ в случая, отхвърляйки искането за присъждане на разноски за възнаграждение на адвокат като неоснователно до претендирания размер от 400 лева, което е мотивирал с преценката, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, по него е проведено пред СРС едно съдебно заседание, в което е разпитан в качеството на свидетел само актосъставителят, и всичко това респективно не налага специални усилия от страна на адвоката за запознаване с материалите по делото и участието при разглеждането му от СРС. Само за фактическа подробност следва да се отбележи, че след произнасянето на СРС-НО-20 състав няма данни за новонастъпили факти, които да налагат необходимост от допълнителна преценка във връзка с разноските по делото.

Съобщението за горепосоченото съдебно решение е получено от адв.Н. И., а чрез нея и от М. А. Б. - на 22.02.2023 г., а за административнонаказващия орган - на 06.02.2023 г.

На 08.03.2023 г. в СРС е заведена деловодно жалба по цитираното НАХД №12806/2022 г., от М. А. Б., чрез адв.Н. И., адресирана чрез СРС-НО-20 състав до **Административен съд - София град**, с която от административните съдии се иска **„да бъде отменено решението на СРС в частта му за разноските, и да бъде осъдена Агенция „Пътна инфраструктура“, Национално тол управление, да заплати на М. А. Б. направените от него разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева“**.

Препис от тази жалба е изпратен на 13.03.2023 г. на директора на

Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, същият е получен за последния на 22.03.2023 г., който не е изразил становище по жалбата.

Отделно, на 17.02.2023 г. в СРС е заведена деловодно жалба по цитираното НАХД №12806/2022 г., от директора на Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, адресирана чрез СРС до **Административен съд - София град, с която от съдиите от Административен съд - София град се иска изцяло да бъде отменено постановеното по делото решение на СРС и да бъде потвърдено обжалваното наказателно постановление.**

Препис от тази жалба е изпратен на 20.02.2023 г. на М. А. Б., чрез адв.Н. И., който е получен от адресата на 01.03.2023 г., по която последният е депозирал писмено становище, заведено деловодно в СРС на 13.03.2023 г.

Предвид посоченото до тук, СРС-НО-20 състав, с писмо от 29.03.2023 г., е изпратил двете жалби срещу постановеното по НАХД №12806/2022 г. решение №471/29.01.2023 г., заедно с всички материали по делото, по компетентност на Административен съд - София град.

В ръкописна резолюция от 08.04.2023 г., вероятно от съдия М. С., на когото е разпределено, съгласно Протокола от избор на съдия докладчик, образуваното дело №3113/2023 г., по описа на Административен съд - София град, е написано „Делото обратно на СРС, за произнасяне по молба вх. №63288/8.3.23 г., за изменение на Решението в частта за разноските/СРС да се произнесе, след като даде на ответника 7-дневен срок за становище/. СРС да върне делото при наличие на влязъл в сила съдебен акт по разноските, за насрочване на съдебно заседание по касационната жалба“.

Във връзка с тази резолюция, председателят на СРС-НО-20 състав намира за съществено да отбележи от фактическа страна следното: в случая липсва молба, изхождаща от М. А. Б., чрез адв.Н. И., която да е адресирана до СРС-НО-20 състав, с искане за изменение на Решението в частта за

разноските, а заведеният деловодно в СРС под вх.№63288/08.03.2023 г. документ, както беше посочено вече, е **жалба** от М. А. Б., чрез адв.Н. И., адресирана чрез СРС-НО-20 състав до **Административен съд - София град**, с която от административните съдии се иска „да бъде отменено решението на СРС в частта му за разноските, и да бъде осъдена Агенция „Пътна инфраструктура“, Национално тол управление, да заплати на М. А. Б. направените от него разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева“. Препис от жалбата, както е отразено по-горе, е изпратен на 13.03.2023 г. на директора на Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“ и е получен за същия на 22.03.2023 г. Вярно е, че изрично не му е определен 7-дневен срок за становище, но това не е съществено процесуално нарушение, накърняващо правата му като страна в производството, още повече, че и до настоящия момент директорът на Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“ не е показал желание да изрази някакво становище по жалбата и не е направил това, нито изрично е взел отношение в собствената си касационна жалба за разноските, за които се е произнесъл СРС в решението си, а е поискал „от съдиите от **Административен съд - София град** изцяло да бъде отменено постановеното по делото решение на СРС и да бъде потвърдено обжалваното наказателно постановление“, което включва и частта за разноските. Предвид изложеното за настоящия съдебен състав остава неясно написаното в тази резолюция на Административен съд - София град „СРС да върне делото при наличие на влязъл в сила съдебен акт по разноските, за насрочване на съдебно заседание по касационната жалба“.

Имайки предвид горното, в ръкописна резолюция от 20.04.2023 г., председателят на СРС-НО-20 състав - съдия Е.Куртева е написала „Делото да се върне обратно на АССГ, връзка произнасяне по компетентност по жалбите на страните по същото. СРС се е произнесъл мотивирано и за разноските в решението си от 29.01.2023 г. Жалбите са адресирани до АССГ“.

С нова ръкописна резолюция от 25.04.2023 г. от Административен съд - София град, делото пак е върнато на СРС с изложение в три точки:

1. „Делото обратно на СРС, за произнасяне по молба вх.№63288/23 г., която според твърдата практика на ВАС – представлява молба по чл.248 ГПК - за изменение на решението в частта за разноските. ВАС връща на АССГ делата с касационни жалби, за да се произнесе първоинстанционният съд по реда на чл.248 ГПК“.

Настоящият съдебен състав намира за нужно да отбележи, че му е известна разпоредбата на чл.248 от ГПК и приетата практика по нея, но в случая жалбата от М. А. Б., чрез адв.Н. И., е адресирана чрез СРС-НО-20 състав до Административен съд - София град, и с нея се иска от АССГ „да бъде отменено решението на СРС в частта му за разноските, и да бъде осъдена Агенция „Пътна инфраструктура“, Национално тол управление, да заплати на М. А. Б. направените от него разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева“, а не се касае за молба до СРС-НО-20 състав, с която да се иска от СРС-НО-20 състав да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските, т.е. настоящият съдебен състав не е надлежно сезиран с такова искане. СРС-НО-20 състав не счита, че дори принципно жалбата да би могла са се квалифицира като молба по реда на чл.248 от ГПК, може да се приеме за възможно съдът служебно да замени адресатът на същата и да преформулира направеното с нея искане, нито съдът да указва на страните какво искане да правят, с какъв документ и до кого да го адресират, при все, че в случая всяка от страните по делото е представлявана от действащ юрист. Поради така отразеното и СРС-НО-20 състав не е намерил, че следва, на основание чл.135,ал.6 от АПК, да повдигне спор за подсъдност пред смесен състав от съдии на ВКС и ВАС, каквото становище е изразено в т.2. от резолюцията и свързаното с него становище, посочено в т.3 от същата резолюция на АССГ, в която е написано и че „за това нарушение на СРС следва да се сезира ИВСС“, което не може да се разбира като разпореждане, адресирано до СРС-НО-20.

Имайки предвид горепосоченото до тук и съблюдавайки императивната разпоредба на чл.29,ал.2 от НПК, съдия Е. Куртева намира, че са налице основанията, налагащи да се отведе от по-нататъшно произнасяне по делото, тъй като, въпреки, че е известно, че решенията на въззивния съд са задължителни за първоинстанционния съд, председателят на СРС-НО-20

състав продължава и към този момент да стои на преценката си, отразена по-горе, което може да бъде отнесено към „други обстоятелства“, по смисъла на чл.29,ал.2 от НПК, и не следва да се тълкува като отказ от правосъдие.

По тези съображения и на основание чл.31,ал.1 и ал.3, вр.чл.29,ал.2 от НПК

РАЗПОРЕДИ:

Отвеждам съдия Емануела Куртева от по-нататъшно разглеждане и произнасяне по НАХД №12806/2022 г., по описа на СРС-НО-20 състав.

Делото да се докладва своевременно на Председателя на Наказателно отделение при СРС, за преразпределяне.

Разпореждането е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Съдия при Софийски районен съд: _____